

[Mølgaard.]

rede for mange parter, bygherrer, arkitekter og kommuner. Spørgsmålet er, om man ikke ved at indføre registreringsordningen kunne tildele arkitekter, der kommer ind under denne, et større ansvar, således at de påtager sig det ansvar, som kommunernes bygningsinspektorat og kommunernes tekniske forvaltninger i dag er pålagt. De har et betydeligt arbejdsområde i dag, fører et omfattende tilsyn og yder en omfattende rådgivningsvirksomhed over for bygherrerne m. fl., men så vidt jeg har forstået, er dette tilsyn uden nogen juridisk værdi, idet rådgivningen er ansvarsfri. Spørgsmålet er da, hvilken værdi dette tilsyn har, og om man ikke både billigere for det offentlige og mere betryggende for bygherren kunne overlade hele ansvaret til arkitekten.

I betragtning af, at man nu laver en registreringsordning, der skulle sikre kvalifikationer hos de registrerede, forekommer det os fornuftigt at overveje den vej. Vi lever jo i en sparetid, og vi lever i en tid, hvor der ingen grund er til at opretholde ordninger, der reelt medfører visse vanskeligheder for byggeriet, og det gør uklarheden omkring ansvarsfordelingen, som man i praksis har set at mange bygherrer og andre er kommet i klemme over for.

Det er naturligt at jævnføre en sådan ordning med den ordning, der gælder for statsautoriserede revisorer og for advokater i nogen grad med hensyn til ansvar og selvstændighed.

Jeg er ganske klar over, at det spørgsmål, jeg har rejst her, er et omfattende spørgsmål, som måske bedst er egnet til udvalgsbehandling, men i betragtning af den parlamentariske situation, der forestår, vil jeg gerne have en antydning fra ministerens side allerede her og nu.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg bør først sige, at man må ikke overvurdere dette lovforslags virkninger. Det, man tilsigter, er simpelt hen, at danske statsborgere med en arkitektuddannelse eller borgere, der har virket som arkitekt i Danmark, får mulighed for uden for Danmarks grænser at få en lige konkurrencesituation med andre landes arkitekter, hvor det i øjeblikket er sådan, at det specielt er engelske arkitekter, der har en registreringsordning,

der, uanset om det er berettiget eller ej, af mange opfattes som en form for et kvalitetsstempel. Dette forslag sigter altså ikke alene på EF, tværtimod.

Må jeg ikke, specielt i anledning af hr. Kaj Hansens meget negative udtalelse, sige, at vi har jo været nogle i denne regering, der har været fælles om at gøre forsøg på at sælge færdiglavede boliger — for at bruge det udtryk — også i den del af verden, der i øjeblikket har de meget store indtægter. Jeg håber, at hr. Kaj Hansen i morgen i aviserne kan læse, at disse bestræbelser krones med held. Til det brug har vi også dette lovforslag, således at danske arkitekter på grund af småting ikke hindres i at konkurrere med andre arkitekter.

I øvrigt skal jeg da takke for de overvejende positive udtalelser, selv om der nok i nogle af opfattelserne var en endog betydelig divergens, men det må det kommende udvalgsarbejde jo opklare.

Det var ikke tanken at inddrage arkitekternes ansvar i denne lovgivning. Det er rigtigt, som hr. Mølgaard sagde til sidst, at det er et kompliceret område, og de spæde forsøg, jeg som boligminister har gjort på at få en eller anden forsikringsagtig ordning for byggesjusk, er totalt mislykkedes, det må jeg erkende. Det rejser meget betydelige problemer, hvis det skal løses, og det rejser også øjeblikkelig en række bevisproblemer.

Jeg beder altså om, at dette bliver et spørgsmål, man tager op i anden sammenhæng, for det egner sig efter min mening ikke til at blandes ind i denne lovgivning.

Så er der nogle, der har sagt, at „registreret arkitekt“ ville smitte af her i landet. For det første står der i lovforslaget, at de arkitekter, der ønsker at registreres, selv skal betale omkostningerne, og jeg tror ærlig talt ikke, at det vil få en væsensafsmitning. Vi har en lang række akademiske grader her i landet: akademikingeniør og teknikumingeniør og cand. polyt., uden at det har medført nogen revolution ved ansættelsen af disse personer. Jeg tror ikke på, at det vil få nogen væsentlig afsmitning, bortset fra den forfængelighed, vi alle er i besiddelse af i et vist omfang, og som måske kunne tilsige nogen at erhverve titlen uden nogen sinde at få brug for den. Man må ikke glemme, at det er et beskedent antal personer, dette lovforslag sigter på.